

Luistelutaito on avain muuhunkin oppimiseen

Leijona-kiekkokoulun uuden lukuvuoden startti tapahtuu lauantaina 12. lokakuuta. Mitä asioita kiekkokoulujen valmentajien tulisi pienten lasten kanssa ottaa huomioon? Miten kiekkokoulusta tehdään houkuttelevampi? Imatran Ketterässä kiekkokoulun rehtorina toiminut Jani Korhonen kertasi kokemuksiaan LKK:n kouluttajakoulutuksessa.

Imatran Ketterän kiekkokoulun lapsimäärät lähtivät putoamaan vuonna 2003. Vielä pari vuotta aiemmin meillä oli yli sata lasta, mutta vuosi vuodelta osallistujamäärät putosivat niin, että kaudella 2006-07 mukaan saatiin enää noin 40 lasta.

Kiekkokoulumme ei varsinaisesti ollut muuttunut huonommaksi, mutta ilmeisesti maailma sen ympärillä oli muuttunut. Toimintaa oli pakko alkaa kehittää, muuten seuramme olisi kuollut harrastajamäärien romahtamiseen.

Leijona-kiekkokoulu -tuotetta ei tuolloin vielä ollut, joten jouduimme aloittamaan kehitystyön omin ideoin. Päätimme tehdä kiekkokoulutuotteestamme aiempaa houkuttelevamman. Tavoitteenamme oli, että kaikki imatralaislapset haluaisivat tulla kiekkokouluumme. Kiekkokoulun pitää olla sellainen, että sinne pääseminen on lasten mielestä hienointa koko maailmassa.

Teetimme kiekkokoulullemme uudet ja näyttävämmät pelipaidat. Lehti-ilmoituksia kohennettiin ja aloimme mainonnassamme

nostaa esille seurastamme ponnistaneita huippupelaajia. Esimerkiksi Petteri Nokelainen oli samoihin aikoihin aloittelemassa NHL-uraansa.

Tärkein asia oli jalkautuminen kouluihin ja esikouluihin. Kävimme tapaamassa lapsia ihan konkreettisesti. Käytimme tehokkaasti hyväksemme sen ajan, jonka lasten kanssa saimme vierailuillamme viettää - näytimme videoita ja kuvia harjoituksistamme, lisäksi meillä oli mukanaamme mailoja, pelipaitoja ja muuta rekviittia. Jokainen lapsi sai kotiinvietäväksi kiekkokoulumme esitteen.

Käytimme kaikki tapaamamme lapset talven aikana jäähallilla luistelemassa. Näin he saivat pienen maistiaisen tuotteestamme.

Toinen tärkeä asia oli kontakti, joka syntyi opettajiin. Kävi ilmi, että koulujen ja esikoulujen opettajat eivät oikein tienneet, miten lapsia pitäisi luistelemaan opettaa. Annoimme heille asiassa vähän apuja ja kävi niin, että lasten luistelumäärät kouluissa ja esikouluissa kasvoivat.

Näiden toimenpiteiden myötä kiekkokoulu-laistemme määrä alkoi taas nousta. Kaudella 2008-09 lapsia oli jälleen yli sata.

Pelkän markkinoinnin ansioksi kävijämäärien nousua ei voi laittaa. Meillä oli ryhmä innokkaita ja sitoutuneita valmentajia, jotka mahdollistivat toiminnan kehittymisen.

Kesällä 2008 päätimme kiekkokoulumme valmentajien ja lastemme kanssa osallistua Vierumäellä järjestetyille ns. family-leirille. Leirin alussa Kansainvälisen Kehityskeskukseen Jesse Welling kysyi, millaisia asioita toivoisin leirin aikana näkeväni. Sanoin, että haluaisimme tutustua johonkin uuteen asiaan, jota voisi seuraavalla kaudella hyödyntää kiekkokoulussamme.

Welling esitteli meille uuden luisteluharjoitepaketin, joka tänä päivänä on valmentajien saatavilla Hockey Centressä. Aloitimme oheisharjoituksissa painonsiirtoharjoitteilla ja sitten siirryimme jälle.

Seuraavalla kaudella otimme harjoitteet käyttöömmekiekkokoulussamme. Olimme hämmästyneitä miten nopeasti lapset oppivat niiden avulla luistelemaan. Ja kun luistelu parantui, oli paljon helpompi opettaa myös muita osatekijöitä. Oppiminen oli ihan toisella tasolla, kun lapset luottivat luisteluunsa ja osasivat paremmin mm. jarruttaa ja kääntyä. Esimerkiksi laukaus kehittyi merkittävästi sen jälkeen kun luistelu oli saatu kuntoon.

Olin itse entinen pelaaja, osasin luistella ja pelata, mutta lopulta ymmärsin, etten osannut opettaa. Lapset matkivat kaiken, mitä valmentaja opettaa. Ja jos neuvot väärin, he oppivat väärin. Myöhemmin heille on vaikea opettaa samaa asiaa uudelleen ja oikein.

Me valmentajat usein tiedämme, miten pitäisi opettaa, mutta emme tiedä, miltä näytämme kun opetamme. Olen nähnyt tästä useita esimerkkejä. Eräällä seurakäynnillä tapasin valmentajan, joka oli itse erinomaisen luistelija, mutta joka opetti lapsille painonsiirtoa aivan väärin.

Hockey Centren luistelupaketin myötä kiekkokoulu-laistemme oppiminen nousi uusiin sfääreihin. Noiden ikäluokkien pelämisessä se näkyy tänäkin päivänä, he ovat todella taitavia ja erittäin hyviä luistelemaan. Mielestäni heidän luistelutaitonsa taustalla on se, että me valmentajat opimme opettamaan.”

Jani Korhonen kertoi kokemuksiaan kiekkokoulusta Vierumäellä elokuun lopussa.